

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (tretia komora)

zo 16. decembra 2010*

Vo veci C-362/09 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora, podané 7. septembra 2009,

Athinaíki Techniki AE, so sídlom v Aténach (Grécko), v zastúpení: S. Pappas, dikigoros,

odvolateľka,

ďalší účastníci konania:

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: D. Triantafyllou, splnomocnený zástupca, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalovaná v prvostupňovom konaní,

* Jazyk konania: francúzština.

Athens Resort Casino AE Symmetochon, so sídlom v Marrousi (Grécko), v zastúpení: N. Korogiannakis, dikigoros,

vedľajší účastník konania v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (tretia komora),

v zložení: predseda tretej komory K. Lenaerts, sudcovia D. Šváby, R. Silva de Lapuerta, G. Arestis a J. Malenovský (spravodajca),

generálny advokát: Y. Bot,
tajomník: A. Calot Escobar,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 2. septembra 2010,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Spoločnosť Athinaíki Techniki AE (ďalej len „Athinaíki Techniki“ alebo „odvolateľka“) sa svojím odvolaním domáha zrušenia uznesenia Súdu prvého stupňa Európskych spoločenských súdov z 29. júna 2009, Athinaíki Techniki/Komisia (T-94/05, ďalej len „napadnuté uznesenie“), ktorým Súd prvého stupňa rozhodol, že konanie o žalobe na zrušenie rozhodnutia Komisie z 2. júna 2004 o odložení sťažnosti odvolateľky týkajúcej sa údajnej štátnej pomoci poskytnutej Helénskou republikou konzorciu Hyatt Regency v rámci verejnej zmluvy „Casino Mont Parnès“ sa zastavuje, pretože sa táto žaloba stala bezpredmetnou (ďalej len „napadnutý akt“).

Právny rámec

- 2 Ako vyplýva z jeho odôvodnenia č. 2, nariadenie Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku [88] Zmluvy o ES (Ú. v. ES L 83, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 339), kodifikuje a posilňuje prax Komisie Európskych spoločenských súdov v oblasti skúmania štátnej pomoci v súlade s judikatúrou Súdneho dvora.

3 V odôvodnení č. 3 nariadenia č. 659/1999 sa uvádza:

„... procesné nariadenie o uplatňovaní článku [88] zmluvy zvýši transparentnosť a právnu istotu“.

4 V odôvodnení č. 7 nariadenia č. 659/1999 sa uvádza:

„... obdobie, v ktorom Komisia má uzavrieť predbežné skúmanie oznámenej pomoci, sa má stanoviť na dva mesiace od prijatia kompletného oznámenia alebo od prijatia riadne odôvodneného vyhlásenia daného členského štátu, ktoré sa týka toho, že oznámenie sa považuje za kompletné, pretože ďalšie informácie požadované Komisiou nie sú k dispozícii, alebo sa už poskytnú;... z dôvodov právnej istoty toto skúmanie by malo dospieť do konca rozhodnutím“.

5 Odôvodnenie č. 11 nariadenia č. 659/1999 stanovuje:

„... aby sa zabezpečil súlad s článkom [88] Zmluvy a najmä s oznamovacou povinnosťou a ustanovením o zastavení podpory v článku [88] (3) Komisia by mala preskúmať všetky prípady protiprávnej pomoci;... v záujme transparentnosti a právnej istoty, postupy, ktoré sa majú dodržiavať v takých prípadoch, by mali byť stanovené;... ak členský štát nerešpektoval ustanovenie o oznamovacej povinnosti alebo o zastavení podpory, Komisia by nemala byť viazaná časovými lehotami“.

- 6 Článok 4 kapitoly II tohto nariadenia nazvanej „Postup týkajúci sa oznamovanej pomoci“ stanovuje:

„1. Komisia preskúma oznámenie akonáhle jej bude doručené. Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia článku 8, Komisia prijme rozhodnutie podľa odsekov 2, 3 alebo 4.

2. Keď Komisia po predbežnom preskúmaní zistí, že úradne oznámené opatrenie nepredstavuje pomoc, zaznamená toto zistenie formou rozhodnutia.

3. Keď Komisia po predbežnom preskúmaní zistí, že nevznikli žiadne pochybnosti o zlučiteľnosti oznamovaného opatrenia so spoločným trhom, pokiaľ spadá do rámca článku [87] (1) Zmluvy, rozhodne, že opatrenie je zlučiteľné so spoločným trhom (ďalej sa označuje len ako ‚rozhodnutie, ktoré nevyvolalo námietky‘). Rozhodnutie bude špecifikovať, ktorá výnimka zo Zmluvy sa použila.

4. Keď Komisia po predbežnom preskúmaní zistí, že vznikli pochybnosti, čo sa týka zlučiteľnosti oznamovaného opatrenia so spoločným trhom, rozhodne o začatí konania podľa článku [88] (2) Zmluvy (ďalej sa označuje len ako ‚rozhodnutie o začatí konania vo veci formálneho zisťovania‘).

...“

- 7 Článok 7 nariadenia č. 659/1999 upresňuje, v ktorých prípadoch Komisia prijíma rozhodnutie o skončení konania vo veci formálneho zisťovania podľa článku 88 ods. 2 ES.

8 Kapitola III uvedeného nariadenia upravuje konanie týkajúce sa protiprávnej pomoci.

9 Článok 10 ods. 1 tohto nariadenia stanovuje:

„Ak Komisia vlastní informácie z akéhokoľvek zdroja týkajúce sa údajnej protiprávnej pomoci, preskúma tieto informácie bez meškania.“

10 Článok 13 ods. 1 uvedeného nariadenia stanovuje:

„Výsledkom preskúmania možnej protiprávnej pomoci bude rozhodnutie podľa článku 4 (2), (3) alebo (4). V prípade rozhodnutí na začatie konania vo veci formálneho zisťovania, konanie bude ukončené prostredníctvom rozhodnutia podľa článku 7. Ak členský štát nepostupuje v súlade s príkazom na poskytnutie informácie, toto rozhodnutie sa vykoná na základe dostupných informácií.“

11 V kapitole VI nariadenia č. 659/1999 nazvanej „Zainteresované strany“ [Dotknuté osoby – *neoficiálny preklad*] článok 20 stanovuje:

„1. Akákoľvek zainteresovaná stana [dotknutá osoba – *neoficiálny preklad*] môže predložiť pripomienky podľa článku 6 po rozhodnutí Komisie začať konanie vo veci formálneho zisťovania. Akákoľvek zainteresovaná strana [dotknutá osoba – *neoficiálny preklad*], ktorá predložila také pripomienky a akýkoľvek príjemca individuálnej pomoci, získa kópiu rozhodnutia prijatého Komisiou podľa článku 7.“

2. Akákoľvek zainteresovaná strana [dotknutá osoba – *neoficiálny preklad*] môže informovať Komisiu o akejkolvek údajnej protiprávnej pomoci a akomkoľvek údajnom nesprávnom použití pomoci. Keď Komisia zvažuje, že na základe informácií, ktoré má, existujú nedostatočné dôvody na zaujatie stanoviska k prípadu, bude informovať o tom zainteresovanú stranu [dotknutú osobu – *neoficiálny preklad*]. Keď Komisia prijme rozhodnutie o prípade, týkajúce sa predmetu poskytnutých informácií, zašle kópiu tohto rozhodnutia zainteresovanej strane [dotknutej osobe – *neoficiálny preklad*].

3. Na požiadanie akákoľvek zainteresovaná strana [dotknutá osoba – *neoficiálny preklad*] získa kópiu akéhokoľvek rozhodnutia podľa článkov 4 a 7, článku 10 (3) a článku 11.“

12 V článku 25 nariadenia č. 659/1999 sa uvádza:

„Rozhodnutia vykonané podľa kapitol II, III, IV, V a VII budú adresované danému členskému štátu. ...“

Skutkové okolnosti

13 Súd prvého stupňa opísal okolnosti predchádzajúce sporu v bodoch 4 až 6 napadnutého uznesenia takto:

„4 V októbri 2001 začali grécke orgány postup verejného obstarávania s cieľom previesť 49 % kapitálu kasína Mont Parnès. Súťažili dvaja záujemcovia, a síce konzorcium Casino Attikis a Hyatt Consortium. Po údajne vadnom konaní bola verejná zmluva uzavretá s Hyatt Consortium.“

- 5 Spoločnosť Egnatia SA, členka konzorcia Casino Attikis, ktorej právnou nástupkyňou sa po fúzii stala žalobkyňa, Athinaïki Techniki..., podala Komisii... sťažnosť týkajúcu sa štátnej pomoci, ktorá bola údajne poskytnutá Hyatt Consortium v rámci postupu verejného obstarávania. Po podaní sťažnosti došlo medzi Komisiou a žalobkyňou k písomnej korešpondencii a Komisia niekoľkokrát požiadala o poskytnutie dodatočných informácií.

- 6 Komisia zaslala 2. decembra 2004 žalobkyni list (ďalej len ‚sporný list‘), ktorý bol formulovaný takto:

„Obraciam sa na Vás v adväznosti na Vašu telefonickú otázku, ktorou ste si chceli overiť, či Komisia prešetruje uvedenú vec alebo či bola táto vec odložená.

Listom zo 16. septembra 2003 Vás Komisia informovala, že na základe informácií, ktoré má k dispozícii, neexistujú dostatočné dôvody na pokračovanie v skúmaní tejto veci (v zmysle [článku] 20 [nariadenia č. 659/1999]).

Vzhľadom na absenciu dodatočných informácií, ktoré by odôvodňovali pokračovanie skúmania, Komisia vec administratívne odložila 2. júna 2004.“

Prvé konanie na Súde prvého stupňa

- 14 Athinaïki Techniki návrhom podaným 18. februára 2005 do kancelárie Súdu prvého stupňa podala žalobu smerujúcu k zrušeniu napadnutého aktu, o ktorom sa dozvedela zo sporného listu.

- 15 Samostatným podaním podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 21. apríla 2005 Komisia vzniesla námietku neprípustnosti na základe článku 114 ods. 1 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa.

- 16 Súd prvého stupňa uznesením z 26. septembra 2006, Athinaïki Techniki/Komisía (T-94/05) vyhlásil žalobu za neprípustnú. Súd prvého stupňa vychádzal hlavne z toho, že Komisia odložením sťažnosti nezaujala konečné stanovisko v súvislosti s kvalifikáciou opatrenia, ktoré bolo predmetom sťažnosti žalobkyne, a jeho zlučiteľnosťou so spoločným trhom, takže sporný list nie je rozhodnutím napadnutelným žalobou podľa článku 230 ES.

- 17 Žalobkyňa podala 18. decembra 2006 proti tomuto uzneseniu odvolanie na základe článku 56 štatútu Súdneho dvora.

- 18 Súdny dvor o tomto odvolaní rozhodol rozsudkom zo 17. júla 2008, Athinaïki Techniki/Komisía (C-521/06 P, Zb. s. I-5829).

Rozsudok Athinaïki Techniki/Komisía

- 19 Týmto rozsudkom Súdny dvor zrušil už citované uznesenie Athinaïki Techniki/Komisía, zamietol námietku neprípustnosti vznesenú Komisiou a vrátil vec Súdu prvého stupňa, pričom určil, že o trovách konania sa rozhodne neskôr.
- 20 Súdny dvor najskôr upresnil povahu aktov prijatých na záver fázy predbežného preskúmania štátnej pomoci.
- 21 V tejto súvislosti Súdny dvor najmä uviedol, že v rámci konania o preskúmaní štátnej pomoci treba rozlišovať na jednej strane fázu predbežného preskúmania pomoci, ktorej cieľom je iba umožniť Komisii, aby si vytvorila prvý názor na čiastočnú alebo úplnú zlučiteľnosť predmetnej pomoci, a na druhej strane fázu preskúmania v pravom zmysle slova, ktorá má tejto inštitúcii umožniť získať úplné informácie o všetkých okolnostiach veci, pričom táto druhá fáza je nevyhnutná, ak má Komisia vážne ťažkosti pri posudzovaní, či je pomoc zlučiteľná so spoločným trhom (body 33 a 34).
- 22 Súdny dvor uviedol, že len v rámci poslednej uvedenej fázy ukladá Zmluva ES Komisii povinnosť vyzvať dotknuté osoby, aby predložili svoje pripomienky, takže ak Komisia prijme na záver prvej fázy iné rozhodnutie, než rozhodnutie o začatí konania vo veci formálneho zisťovania, môžu ho tieto dotknuté osoby napadnúť, aby dosiahli dodržanie týchto procesných záruk (body 35 a 36).
- 23 Súdny dvor okrem toho uviedol, že nariadenie č. 659/1999 priznáva uvedeným dotknutým osobám právo dať podnet na začatie fázy predbežného preskúmania tak, že

Komisii poskytnú informácie týkajúce sa údajnej protiprávnej pomoci, pričom Komisii ukladá povinnosť bezodkladne preskúmať prípadnú existenciu pomoci a jej zlučiteľnosť so spoločným trhom. Dotknuté osoby, ktoré nemôžu uplatniť svoje právo na obhajobu v rámci tohto konania, majú naopak právo zúčastniť sa ho v primeranom rozsahu podľa okolností konkrétneho prípadu, čo znamená, že ak ich Komisia v súlade s článkom 20 ods. 2 druhou vetou nariadenia č. 659/1999 informuje, že neexistujú dostatočné dôvody na zaujatie stanoviska k veci, musí im tiež umožniť, aby jej v primeranej lehote predložili dodatočné pripomienky (body 37 až 39).

24 V bodoch 40 a 41 tohto rozsudku Súdny dvor takto pokračoval vo svojich úvahách:

„40 Po predložení týchto pripomienok alebo po vypršaní primeranej lehoty článok 13 ods. 1 nariadenia č. 659/1999 ukladá Komisii, aby fázu predbežného preskúmania ukončila prijatím rozhodnutia podľa článku 4 ods. 2, 3 alebo 4 tohto nariadenia, čiže buď rozhodnutím, v ktorom konštatuje neexistenciu pomoci, alebo rozhodnutím o nevznesení námietok alebo rozhodnutím o začatí konania vo veci formálneho zisťovania. Táto inštitúcia teda nie je oprávnená zotrvať v stave nečinnosti počas fázy predbežného preskúmania. V určitom momente jej prislúcha buď otvoriť nasledujúcu fázu preskúmania, alebo zastaviť konanie prijatím rozhodnutia v tomto zmysle (pozri v rámci konania v oblasti hospodárskej súťaže rozsudok z 18. marca 1997, Guérin automobiles/Komisia, C-282/95 P, Zb. s. I-1503, bod 36). V zmysle článku 20 ods. 2 tretej vety nariadenia č. 659/1999, ak Komisia prijme takéto rozhodnutie v nadväznosti na informácie, ktoré jej poskytla zainteresovaná strana, zašle tejto strane kópiu rozhodnutia.

41 V tomto kontexte je potrebné zdôrazniť, že Komisia môže prijať niektoré z uvedených rozhodnutí zakotvených v článku 4 nariadenia č. 659/1999 bez toho, aby ho označila ako rozhodnutie prijaté na základe tohto rozhodnutia.“

25 V tejto súvislosti Súdny dvor poukázal na svoju ustálenú judikatúru týkajúcu sa prípustnosti žalôb o neplatnosť, podľa ktorej pri kvalifikovaní napadnutých aktov treba vychádzať zo samotnej ich podstaty, ako aj zo zámeru ich autorov. Súdny dvor uviedol, že v tomto ohľade sú napadnutelnými aktmi v zásade opatrenia, ktoré konečným spôsobom určujú stanovisko Komisie na záver určitého správneho konania a majú vyvolávať záväzné právne účinky spôsobilé ovplyvniť záujmy žalobcu, bez ohľadu na formu týchto aktov a formálne požiadavky, ako je názov týchto aktov, ich odôvodnenie alebo uvedenie ustanovení predstavujúcich ich právny základ (body 42 až 44).

26 Súdny dvor z toho vyvodil, že je teda irelevantné, že napadnutý akt nie je označený ako „rozhodnutie“ alebo, že neodkazuje na článok 4 ods. 2, 3 alebo 4 nariadenia č. 659/1999 alebo tiež, že ho Komisia v rozpore s článkom 25 tohto nariadenia neoznámila dotknutému členskému štátu.

27 Súdny dvor ďalej skúmal, či Súd prvého stupňa mohol oprávnene dospieť k názoru, že rozhodnutie o odložení nepredstavuje napadnutelný akt. V tejto súvislosti vyvodil Súdny dvor v bodoch 52 až 62 toho istého rozsudku nasledujúce závery:

„52 Z podstaty [napadnutého aktu] a zo zámeru Komisie vyplýva, že Komisia sa tak rozhodla skončiť postup predbežného preskúmania začatý na podnet Athinaïki Techniki. Uvedeným aktom Komisia konštatovala, že začaté skúmanie neumožnilo dospieť k záveru o existencii pomoci v zmysle článku 87 ES, a implicitne odmietla začať konanie vo veci formálneho zisťovania podľa článku 88 ods. 2 ES (pozri v tomto zmysle rozsudok [z 2. apríla 1998,] Komisia/Sytraval a Brink's France, [C-67/95 P, Zb. s. I-1719], bod 47.

- 53 Okrem toho z judikatúry citovanej v bode 36 tohto rozsudku vyplýva, že v takejto situácii môžu držiteľia procesných záruk zakotvených v tomto ustanovení presadiť ich dodržiavanie len vtedy, ak majú možnosť napadnúť toto rozhodnutie na súde Spoločenstva podľa článku 230 štvrtého odseku ES. Táto zásada platí rovnako v prípade, keď je rozhodnutie prijaté z dôvodu, že Komisia sa nazdáva, že pomoc je zlučiteľná so spoločným trhom, ako aj vtedy, keď si myslí, že treba vylúčiť samotnú existenciu pomoci.
- 54 Napadnutý akt nemožno kvalifikovať ako predbežný alebo prípravný, pretože v rámci začatého správneho konania po ňom nebude nasledovať žiaden iný akt, ktorý by mohol viesť k žalobe o neplatnosť (pozri v tomto zmysle najmä rozsudok [zo 16. júna 1994,] SFEI a i./Komisia, [C-39/93 P, Zb. s. I-2681], bod 28).
- 55 Na rozdiel od toho, čo usúdil Súd prvého stupňa, v tejto súvislosti nie je relevantná skutočnosť, že príslušná strana môže ešte Komisii poskytnúť dodatočné informácie, ktoré ju môžu prinútiť, aby prehodnotila svoj postoj k spornému štátnemu opatreniu.
- ...
- 57 Ak príslušná strana poskytne dodatočné informácie po administratívnom odložení veci, Komisia môže mať prípadne povinnosť začať nové správne konanie. Tieto informácie však nemajú vplyv na skutočnosť, že prvé konanie o predbežnom preskúmaní je už zastavené.

58 ... v protiklade s tým, ako Súd prvého stupňa rozhodol v bode 29 napadnutého uznesenia, Komisia zaujala definitívny postoj k návrhu [odvolateľky] smerujúcemu k tomu, aby bolo konštatované porušenie článkov 87 ES a 88 ES.

...

60 ... Napadnutý akt preto treba kvalifikovať ako rozhodnutie v zmysle článku 4 ods. 2 nariadenia č. 659/1999 v spojení s článkom 13 ods. 1 a článkom 20 ods. 2 treťou vetou tohto nariadenia.

61 Keďže tento akt zabránil [odvolateľke] predložiť pripomienky v rámci konania vo veci formálneho zisťovania podľa článku 88 ods. 2 ES, vyvoláva záväzné právne účinky, ktoré môžu ovplyvniť záujmy tejto spoločnosti.

62 Napadnutý akt je preto napadnuteľným aktom v zmysle článku 230 ES.“

²⁸ Na základe týchto úvah Súdny dvor konštatoval, že Súd prvého stupňa sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď rozhodol, že [odvolateľka] podala žalobu o neplatnosť proti aktu, ktorý nemá právne účinky a ktorý teda nemôže byť napadnutý žalobou podľa článku 230 ES, v dôsledku čoho zrušil už citované uznesenie Athinaïki Techniki/Komisia a vrátil vec Súdu prvého stupňa Európskych spoločností, aby rozhodol o návrhoch spoločnosti Athinaïki Techniki smerujúcich k zrušeniu rozhodnutia Komisie z 2. júna 2004 o odložení jej sťažnosti týkajúcej sa údajnej štátnej pomoci, ktorú poskytla Helénska republika konzorciu Hyatt Regency v rámci verejnej zmluvy o prevode 49% základného imania kasína Mont Parnès.

Druhé konanie na Súde prvého stupňa

- 29 Listom z 2. októbra 2008 Komisia oznámila Súdu prvého stupňa, že 26. septembra 2008 zaslala odvolateľke list, v ktorom sa uvádzalo:

„Odkazujem na list z [2. decembra 2004], ktorým Vás útvary GR Hospodárska súťaž informovali, že na základe informácií, ktoré majú k dispozícii, neexistujú dostatočné dôvody pre pokračovanie v preskúmaní prípadu uvedeného v predmete a že bez doplňujúcich informácií, ktoré by odôvodnili pokračovanie preskúmania, Komisia predmetný prípad na administratívnej úrovni uzavrela.

Vzhľadom na [už citovaný] rozsudok [Athinaíki Techniki/Komisía] útvary GR Hospodárska súťaž Vám oznamujú zrušenie vlastného rozhodnutia a znovuotvorenie vyššie uvedeného prípadu.

Preto opakujeme našu predchádzajúcu žiadosť a vyzývame Vás znovu na predloženie dôkazov o poskytnutí protiprávnej štátnej pomoci v rámci predaja kasína Mont Parnès.“

- 30 List z 26. septembra 2008 podľa Komisie znamenal, že konanie možno zastaviť, vzhľadom na to, že vec sa stala bezpredmetnou.
- 31 Odvolateľka vo svojich pripomienkach z 26. novembra 2008, predložených v odpovedi na návrh na zastavenie konania podaný Komisiou, proti tomuto návrhu namietala.

- 32 V tejto súvislosti odvolateľka uviedla štyri dôvody založené na tom, že list z 26. septembra 2008 nie je aktom, v dôsledku ktorého by napadnutý akt už z právneho hľadiska neexistoval, že napadnutý akt, ktorým bola ukončená fáza predbežného preskúmania, nemožno zrušiť, že účelom listu z 26. septembra 2008 bolo hlavne vylúčiť napadnutý akt zo súdneho preskúmania a že uvedený list neuznáva právnu silu rozhodnutej veci vyplývajúcu z už citovaného rozsudku Athinaiki Techniki/Komisia.
- 33 Spoločnosť Athens Resort Casino AE Symmetochon vo svojich pripomienkach z 27. novembra 2008 uviedla, že súhlasí s návrhom Komisie na zastavenie konania.

Napadnuté uznesenie

- 34 Súd prvého stupňa rozhodol, že konanie o žalobe o neplatnosť zastavuje, a to z týchto dôvodov uvedených v bodoch 27 až 39 napadnutého rozsudku:

„31 Je opodstatnené vyvodiť záver, že list Komisie z 26. septembra 2008 vyvoláva prekážku konania, ktorá sa nebude prejednávať v rámci ústnej časti konania v súlade s článkom 114 ods. 3 rokovacieho poriadku.

32 Po prvé treba uviesť, že Súdny dvor už rozhodol vo svojom uznesení z 18. novembra 1992 SFEI a i./Komisia (C-222/92, ..., body 1 a 2), že v prípade žaloby proti rozhodnutiu o administratívnom odložení sťažnosti týkajúcej sa údajnej štátnej pomoci, nové začatie fázy predbežného preskúmania je zrušením vlastného rozhodnutia o odložení. Ďalej sa Súdny dvor domnieval, že uvedená žaloba sa stala bezpredmetnou a rozhodol, že nie je potrebné o nej rozhodnúť (uznesenie SFEI

a i./Komisia, už citované, body 5 a 7; pozri tiež v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 1. júla 2008, Chronopost a La Poste/UFEX a i., C-341/06 P a C-342/06 P, [Zb. s. I-4777], bod 3 a rozsudok Súdu prvého stupňa zo 7. júna 2006, UFEX a i./Komisia, T-613/97, Zb. s. II-1531, body 8 a 11).

- 33 Po druhé, z bodov 52, 54 a 58 [už citovaného] rozsudku [Athinaíki Techniki/Komisia] vyplýva, že konštatovanie Súdneho dvora, podľa ktorého napadnutý akt určil s konečnou platnosťou stanovisko Komisie týkajúce sa sporného opatrenia, bolo nevyhnutné, aby uvedený akt mohol byť považovaný za napadnuteľný. Po opätovnom začatí fázy predbežného preskúmania a vyzvaní žalobkyne, aby predložila dokumenty podporujúce jej výhrady, už neexistuje akt vyjadrujúci s konečnou platnosťou stanovisko Komisie, a teda akt napadnuteľný žalobou.
- 34 Po tretie treba uviesť, že napadnutý akt bol prijatý po skončení fázy predbežného preskúmania a musí byť vykladaný podľa [už citovaného] rozsudku [Athinaíki Techniki/Komisia] buď ako implicitné rozhodnutie konštatujúce, že predmetné opatrenie nie je pomocou v zmysle článku 87 ods. 1 ES alebo ako implicitné rozhodnutie o nevznesení námietok. V prípade zrušenia je teda Komisia povinná znovu začať fázu predbežného preskúmania a, ako Súdny dvor spresnil v bode 40 [už citovaného] rozsudku [Athinaíki Techniki/Komisia], prijať formálne jedno z rozhodnutí uvedených v článku 4 nariadenia č. 659/1999 alebo rozhodnutie o odložení, ktoré sú novými napadnuteľnými aktmi.
- 35 Za týchto okolností treba vyvodiť záver, že zrušenie napadnutého aktu vyvoláva rovnaké účinky ako rozsudok, ktorým sa napadnutý akt zrušuje, pretože takto opätovne začatá fáza predbežného preskúmania bude skončená jedným z formálnych rozhodnutí uvedených v článku 4 nariadenia č. 659/1999 alebo rozhodnutím

o odložení. Rozsudok, ktorým sa napadnutý akt zrušuje, totiž nevyvoláva žiadny dodatočný právny následok vo vzťahu k dôsledkom vykonaného zrušenia rozhodnutia (uznesenie Súdu prvého stupňa zo 6. decembra 1999, Elder/Komisia, T-178/99, Zb. s. II-3509, bod 20).

36 Žalobkyňa teda nemá žiadny záujem na zrušení napadnutého aktu (pozri v tomto zmysle uznesenia Súdu prvého stupňa z 28. mája 1997, Proderec/Komisia, T-145/95, Zb. s. II-823, bod 27 a Elder/Komisia, už citované, bod 21).

37 Treba teda uviesť, že prejednáváná žaloba je bezpredmetná a konanie možno zastaviť.“

35 Súd prvého stupňa potom uviedol dôvody, na základe ktorých dospel k názoru, že tvrdenia Athinaïki Techniki jeho záver nespochybňujú.

36 Po prvé, pokiaľ ide o tvrdenie Athinaïki Techniki, že sporný list zmieňoval Komisiu, zatiaľ čo list z 26. septembra 2008 zmieňoval útvary Komisie, Súd prvého stupňa v tejto súvislosti uviedol, že toto tvrdenie nemôže mať vplyv na kvalifikáciu posledného uvedeného listu.

37 Po druhé, pokiaľ ide o tvrdenie, podľa ktorého Komisia nemôže zostať nečinná a musí začať konanie vo veci formálneho zisťovania, Súd prvého stupňa uviedol, že Athinaïki Techniki neuvádza žiadne právne pravidlo, ktoré by zaväzovalo Komisiu, aby po zrušení vlastného rozhodnutia o odložení začala iné konanie, než to, ktoré viedlo k tomuto rozhodnutiu.

- 38 Po tretie Súd prvého stupňa rozhodol, pokiaľ ide o tvrdenia AthinaĀki Techniki, podľa ktorých je jednak cieľom krokov Komisie vylúčiť súdne preskúmanie rozhodnutia o odložení a jednak výzva na predloženie informácií nie je relevantná, že žiadne právne tvrdenie z nich nie je možné vyvodiť.
- 39 Súd prvého stupňa dodal, že z dokumentov predložených AthinaĀki Techniki v rámci konania na Súde prvého stupňa nevyplýva, že by v priebehu správneho konania vysvetlila, v čom kritizované opatrenia spĺňajú podmienky, ktoré určujú existenciu štátnej pomoci, takže nemôže platne spochybňovať, že výzva Komisie na predloženie dodatočných informácií predstavuje vhodné kroky za okolností v prejednávanom prípade.
- 40 Po štvrté, pokiaľ ide o tvrdenia AthinaĀki Techniki týkajúce sa právnej sily rozhodnutej veci, Súd prvého stupňa uviedol, že Súdny dvor už citovaným rozsudkom AthinaĀki Techniki/Komisia zrušil už citované uznesenie AthinaĀki Techniki/Komisia, bez toho, aby mal tento rozsudok dopad na platnosť rozhodnutia o odložení.

Návrhy účastníkov konania

- 41 AthinaĀki Techniki vo svojom odvolaní navrhuje, aby Súdny dvor:

— zrušil napadnuté uznesenie,

— vyhovel žalobným návrhom predloženým v prvom stupni a

— zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

⁴² Komisia navrhuje, aby Súdny dvor:

— zamietol odvolanie ako zjavne nedôvodné a

— zaviazal odvolateľku na náhradu trov konania.

⁴³ Athens Resort Casino AE Symmetochon navrhuje, aby Súdny dvor:

— zamietol odvolanie ako zjavne nedôvodné a

— zaviazal odvolateľku na náhradu trov konania.

O odvolaní

Argumentácia účastníkov konania

- 44 Odvolateľka na podporu svojho odvolania uplatňuje štyri odvolacie dôvody.
- 45 Vo svojom prvom odvolacom dôvode odvolateľka uvádza, že Súd prvého stupňa nesprávne vyložil judikatúru týkajúcu sa podmienok zákonnosti zrušenia správneho aktu, podľa ktorej je zrušenie správneho aktu v súlade s právom za podmienky, že zrušovaný akt je protiprávny a k zrušeniu dôjde v primeranej lehote. Rozhodnutie o zrušení však bolo prijaté viac než štyri a pol roka po vydaní pôvodného rozhodnutia, teda po uplynutí primeranej lehoty. Odôvodnenie rozhodnutia o zrušení odkazovalo nie na protiprávnosť rozhodnutia o odložení, ale výlučne na už citovaný rozsudok Athinaíki Techniki/Komisía. Keďže odôvodnenie rozhodnutia je dôvodom týkajúcim sa verejného poriadku, Súd prvého stupňa mal zohľadniť neexistenciu tohto odôvodnenia *ex offio* a rozhodnúť o protiprávnosti rozhodnutia o zrušení.
- 46 Odvolateľka svojim druhým odvolacím dôvodom ďalej vytýka Súdu prvého stupňa, že sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že nerozhodol o otázke zneužitia právomoci. V tejto súvislosti uvádza, že jediným účelom zrušenia aktu môže byť len umožniť správnomu orgánu zabezpečiť dodržanie zásady zákonnosti. Odôvodnenie predmetného zrušenia sa pritom obmedzuje na jednoduchý odkaz na už citovaný rozsudok Athinaíki Techniki/Komisía, ktorý sa nevyslovuje o zákonnosti napadnutého aktu. Zámerom Komisie teda podľa odvolateľky bolo zrušiť rozhodnutie nie v záujme dodržania zásady zákonnosti, ale jednoducho preto, aby sa vyhla preskúmaniu zo strany súdov Spoločenstva.

- 47 V rámci svojho tretieho odvolacieho dôvodu odvolateľka vytýka Súdu prvého stupňa, že sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že vyvodil záver, že jediným dôsledkom zrušenia rozhodnutia o odložení je povinnosť znova začať fázu predbežného preskúmania. Pritom v prípade, že by súd priamo konštatoval porušenie článku 87 ES, musela by Komisia vyvodiť dôsledky z existencie štátnej pomoci, čo by v zmysle článku 88 ods. 2 ES znamenalo, že dotknutý štát musí pomoc zrušiť alebo ju zmeniť v lehote, ktorú určí Komisia.
- 48 Odvolateľka svojím štvrtým odvolacím dôvodom vytýka Súdu prvého stupňa, že sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že nerešpektoval právnu silu rozhodnutej veci vyplývajúcej z už citovaného rozsudku Athinaïki Techniki/Komisia. Z bodu 40 tohto rozsudku totiž podľa odvolateľky vyplýva, že Komisia nemôže zotrvať v stave nečinnosti počas konania o preskúmaní štátnej pomoci. Zrušením napadnutého aktu sa pritom Komisia vrátila do situácie pred prijatím tohto rozhodnutia a Súd prvého stupňa sa tým, že nerozhodol, že toto zrušenie je protiprávne, dopustil nesprávneho právneho posúdenia. Nie je teda naďalej možné, aby Komisia udržovala stav neistoty. Naopak je povinná rozhodnúť a podriadiť sa prípadne rozhodnutiu súdov Spoločenstva.
- 49 Komisia na to priamo odpovedá, že všetky výhrady súvisiace so zrušením napadnutého aktu sa netýkajú napadnutého uznesenia, ale len zrušenia tohto aktu, ktoré nebolo predmetom sporu na Súde prvého stupňa. Okrem toho, tá časť odvolania, ktorá sa týka zákonnosti rozhodnutia o zrušení, má zneužívajúcu povahu. Komisia totiž zrušila vlastné rozhodnutie o odložení v prospech odvolateľky a potenciálne na úkor jej konkurentky. Odvolateľka preto nemá žiadny záujem na nastolovaní otázky v súvislosti s lehotou, v ktorej došlo k zrušeniu, ktoré jej prináša úžitok. To isté platí aj v prípade tvrdenia týkajúceho sa odôvodnenia rozhodnutia o zrušení. Tieto tvrdenia musia byť odmietnuté ako zjavne neprípustné. Komisia v každom prípade zastáva názor, že v liste z 26. septembra 2008 bolo jasne uvedené, že toto zrušenie vykonáva vzhľadom na už citovaný rozsudok Athinaïki Techniki/Komisia, s ktorým

bola odvolateľka oboznámená, pretože vo veci, v ktorej bol tento rozsudok vyhlásený, bola sama žalobkyňou.

- 50 Pokiaľ ide o meritórnu stránku veci, Komisia odpovedá na odvolacie dôvody týkajúce sa zneužitia právomoci, ako aj dôsledkov už citovaného rozsudku Athinaíki Techniki/Komisie tak, že tieto dôvody sa podľa nej odvíjajú od myšlienky, podľa ktorej sa jednoducho chcela vyhnúť súdnemu preskúmaniu rozhodnutia o odložení a vrátiť sa do stavu nečinnosti. Tieto tvrdenia sú však nesprávne, pretože začatím fázy predbežného preskúmania by práve preskúmavala údaje v spise.
- 51 Odvolateľka ďalej podľa nej neuvádza, z akých dôvodov je Komisia povinná začať konanie vo veci formálneho zisťovania. Súd prvého stupňa navyše nemôže rozhodovať *ultra petita*. Podľa Komisie sa pritom po zrušení napadnutého aktu žaloba o neplatnosť stáva bezpredmetnou a akýkoľvek iný záver v súvislosti s *procedere* (postupom) Komisie nie je podložený žalobnými návrhmi.
- 52 Spoločnosť Athens Resort Casino AE Symmetochon tvrdí, že pokiaľ neexistujú osobitné pravidlá, zrušenie správnych aktov sa riadi všeobecnými zásadami zákonnosti a ochrany legitímnej dôvery dotknutého subjektu. Keďže však odvolateľka od začiatku spochybňuje zákonnosť napadnutého aktu, nemôže sa dovoliavať zásady ochrany legitímnej dôvery. Okrem toho, pokiaľ ide o odôvodnenie aktu, podľa judikatúry Súdneho dvora nie je nevyhnutné, aby odôvodnenie vyplývalo zo samotného aktu, ale môže byť vyvedené nepriamo z uplatniteľných pravidiel alebo z kontextu predmetného aktu.
- 53 Okrem toho spoločnosť Athens Resort Casino AE Symmetochon zastáva názor, že Komisia sa nielenže nevyhýbala súdnemu preskúmaniu, ale naopak šla „nad rámec“ už citovaného rozsudku Athinaíki Techniki/Komisie, keďže sa rozhodla znovu začať

vyšetovanie, čím súhlasila s odhaľovaním nových skutočností, o ktorých nevedela. Podľa nej ďalej z tohto rozsudku iba vyplýva, že Komisia nemala právo zostať nečinná a mala v primeranej lehote od podania sťažnosti ukončiť predmetné konanie prijatím rozhodnutia a nie sa vracaať do fázy predbežného preskúmania, ktorá už v rámci tejto veci nebola prípustná.

Posúdenie Súdnyim dvorom

O prípustnosti

- 54 Pokiaľ ide o uplatňovanú neprípustnosť výhrad, ktorými je spochybňovaná zákonnosť zrušenia napadnutého aktu, a to z dôvodu, že sa týkajú rozhodnutia o zrušení, treba uviesť, že tieto výhrady skutočne smerujú proti napadnutému uzneseniu a nie proti rozhodnutiu o zrušení. Odvolateľka totiž v jednotlivých odvolacích dôvodoch Súdu prvého stupňa v podstate vytýka, že sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že zohľadnil zrušenie napadnutého aktu, hoci toto zrušenie bolo protiprávne.
- 55 Čo sa týka tvrdenia, že tie isté výhrady sú neprípustné, pretože rozhodnutie o zrušení nebolo predmetom sporu na Súde prvého stupňa, treba uviesť, že z napadnutého uznesenia naopak vyplýva, že tieto výhrady boli odvolateľkou skutočne predložené Súdu prvého stupňa a že spadali do rámca tohto sporu. V napadnutom uznesení sa totiž Súd prvého stupňa vyslovil k otázke, či sa na základe listu Komisie z 26. septembra 2008, ktorým táto inštitúcia oznámila najmä zrušenie napadnutého aktu, stala žaloba

proti tomuto aktu bezpredmetnou. Ako ďalej vyplýva z bodov 23 až 30 odôvodnenia uvedeného uznesenia, odvolateľka na Súde prvého stupňa spochybňovala zákonnosť zrušenia oznámeného v uvedenom liste z 26. septembra 2008.

- 56 Nie je ostatne dôvodné tvrdiť, že odvolateľka nemala žiadny záujem spochybňovať posúdenie Súdu prvého stupňa v súvislosti so zákonnosťou zrušenia napadnutého aktu, pretože tento záujem priamo závisel od odpovedi na otázku, ktorá je predmetom tohto sporu, či sa žaloba proti napadnutému aktu stala bezpredmetnou alebo nie.
- 57 Z toho vyplýva, že odvolacie dôvody sú v celom ich rozsahu prípustné.

O veci samej

- 58 Odvolateľka svojím prvým, druhým a štvrtým odvolacím dôvodom vytýka Súdu prvého stupňa, že sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že rozhodol, že konanie o žalobe sa zastavuje, pretože rozhodnutie Komisie z 26. septembra 2008 predstavuje zrušenie napadnutého aktu, aj keď toto zrušenie bolo protiprávne.
- 59 Na úvod treba uviesť, že keď odvolateľka v tejto súvislosti tvrdí, že ku zrušeniu napadnutého aktu nedošlo v primeranej lehote, opiera sa o judikatúru týkajúcu sa retroaktívneho zrušenia protiprávneho správneho aktu, na základe ktorého vznikajú subjektívne práva (pozri rozsudky z 9. marca 1978, Herpels/Komisia, 54/77, Zb. s. 585, bod 38; z 3. marca 1982, Alpha Steel/Komisia, 14/81, Zb. s. 749, bod 10; z 26. februára

1987, Consorzio Cooperative d'Abruzzo/Komisija, 15/85, Zb. s. 1005, bod 12, a zo 17. apríla 1997, de Comptes/Parlament, C-90/95 P, Zb. s. I-1999, bod 35).

- 60 Je však nesporné, že napadnutý akt nie je vo vzťahu k odvolateľke aktom, z ktorého by vznikali práva, ale aktom spôsobujúcim jej ujmu. Judikatúra uvedená v predchádzajúcom bode preto nie je v danom prípade relevantná.
- 61 Vzhľadom na to treba v danom prípade uviesť, že Komisia oznámila odvolateľke listom z 26. septembra 2008, že so zreteľom na už citovaný rozsudok Athinaïki Techniki/Komisija zrušuje sporný list, opätovne začína fázu predbežného preskúmania, opakuje svoju predchádzajúcu žiadosť, čím odvolateľku vyzýva k predloženiu skutočností, ktoré by mohli preukázať poskytnutie štátnej pomoci, a že napadnutý akt zrušila.
- 62 V už citovanom rozsudku Athinaïki Techniki/Komisija pritom Súdny dvor uviedol, aké má Komisia povinnosti, keď dá dotknutá osoba na základe článku 10 ods. 1 a článku 20 ods. 2 prvej vety nariadenia č. 659/1999 podnet na začatie fázy predbežného preskúmania podľa článku 88 ods. 3 ES.
- 63 Súdny dvor tak vychádzal z toho, že článok 13 ods. 1 nariadenia č. 659/1999 Komisii ukladá, aby hneď ako dotknuté osoby predložia dodatočné pripomienky alebo akonáhle uplynie primeraná lehota, ukončila fázu predbežného preskúmania prijatím rozhodnutia podľa článku 4 ods. 2, 3 alebo 4 tohto nariadenia, teda prijatím rozhodnutia konštatujúceho neexistenciu pomoci, rozhodnutia o nevznesení námietok alebo rozhodnutia o začatí konania vo veci formálneho zisťovania (pozri rozsudok Athinaïki Techniki/Komisija, už citovaný, bod 40).

- 64 Komisia tak nie je oprávnená počas fázy predbežného preskúmania zotrvať v nečinnosti. V príslušnom okamihu jej prislúcha buď začať ďalšiu fázu preskúmania alebo odložiť vec prijatím rozhodnutia v tomto zmysle, a keď Komisia také rozhodnutie prijme na základe informácií poskytnutých dotknutou osobou, zašle jej kópiu tohto rozhodnutia (pozri rozsudok Athinaíki Techniki/Komisía, už citovaný, bod 40).
- 65 V danom prípade však Súdny dvor dospel k záveru, že napadnutým aktom Komisia prijala akt o administratívnom odložení veci. Uvedená inštitúcia týmto aktom rozhodla, že fáza predbežného preskúmania začatá z podnetu odvolateľky sa ukončuje, konštatovala, že začaté vyšetrowanie neumožnilo dospieť k záveru o existencii pomoci v zmysle článku 87 ES a konkludentne odmietla začať konanie vo veci formálneho zisťovania upravené článkom 88 ods. 2 ES (pozri rozsudok Athinaíki Techniki/Komisía, už citovaný, body 51 a 52).
- 66 Súdny dvor tak dospel k záveru, že Komisia zaujala konečné stanovisko k návrhu odvolateľky smerujúcemu ku konštatovaniu porušenia článkov 87 ES a 88 ES. Okrem toho vzhľadom na to, že napadnutý akt zabránil odvolateľke predložiť jej pripomienky v rámci konania vo veci formálneho zisťovania upraveného v článku 88 ods. 2 ES, vyvolal tým záväzné právne účinky, ktorými mohli byť dotknuté jej záujmy. Napadnutý akt je teda podľa Súdneho dvora napadnuteľným aktom v zmysle článku 230 ES (pozri rozsudok Athinaíki Techniki/Komisía, už citovaný, body 58, 61 a 62).
- 67 Odvolateľka, na ktorú sa vzťahujú procesné záruky stanovené v článku 88 ods. 2 ES, teda bola oprávnená spochybniť zákonnosť napadnutého aktu ako osoba priamo a osobne dotknutá predmetným aktom v zmysle článku 230 štvrtého odseku ES (pozri v tomto zmysle rozsudok z 2. apríla 1998, Komisia/Sytraval a Brink's France, C-367/95 P, Zb. s. I-1719, body 41 a 48). Konkrétnejšie mala právo na to, aby súd

Spoločenstva preskúmala posúdenie Komisie, podľa ktorého mohla na základe údajov, ktoré mala k dispozícii k 2. júnu 2004, oprávnené vec odložiť a implicitne rozhodnúť, že nie je opodstatnené začať konanie vo veci formálneho zisťovania.

- 68 Keby bola Komisia oprávnená zrušiť taký akt, ako je napadnutý akt za daných podmienok, mohla by potom počas fázy predbežného preskúmania zotrvať v nečinnosti v rozpore s povinnosťami, ktoré jej vyplývajú z článku 13 ods. 1 a článku 20 ods. 2 nariadenia č. 659/1999, a vyhnúť sa akémukoľvek súdnemu preskúmaniu. Ako už uviedol generálny advokát v bode 101 jeho návrhov, stačilo by totiž, aby táto inštitúcia odložila sťažnosť podanú dotknutou osobou, a potom, čo tento účastník konania podá žalobu, zrušila rozhodnutie o odložení sťažnosti, znovu začala fázu predbežného preskúmania a zopakovala tieto úkony toľkokrát, koľkokrát to bude nevyhnutné, aby sa vyšla akémukoľvek súdnemu preskúmaniu svojho postupu.
- 69 Pokiaľ by sa taká možnosť pripustila, bolo by to napokon v rozpore s právnou istotou, ktorú má nariadenie č. 659/1999 za cieľ posilniť, ako to vyplýva z jeho odôvodnení č. 3, 7 a 11.
- 70 Vzhľadom na požiadavky riadnej správy vecí verejných a právnej istoty, ako aj na zásadu účinnej súdnej ochrany treba pritom vychádzať z toho, že Komisia môže zrušiť rozhodnutie o odložení sťažnosti týkajúcej sa údajnej protiprávnej pomoci len aby odstránila protiprávnosť uvedeného rozhodnutia, a ďalej, že po takom zrušení nemôže v konaní pokračovať v štádiu, ktoré časovo predchádza konkrétnemu okamihu, v ktorom konštatovaná protiprávnosť nastala.

- 71 V danom prípade sa nezdá, že by účelom listu z 26. septembra 2008 bolo odstránenie protiprávnosti napadnutého aktu. V uvedenom liste sa totiž neuvádza protiprávna povaha napadnutého aktu, ktorá jediná mohla odôvodňovať jeho zrušenie.
- 72 Komisia v tomto liste len odvolateľke oznámila, že „[v]zhľadom na [už citovaný] rozsudok [Athinaíki Techniki/Komisía] útvary GR Hospodárska súťaž Vám oznamujú zrušenie vlastného rozhodnutia a znovuotvorenie vyššie uvedeného prípadu“. Pritom je nesporné, že v tomto rozsudku sa Súdny dvor nevyslovoval k zákonnosti napadnutého aktu, ale len k jeho kvalifikácii ako napadnuteľného aktu, takže tento bežný odkaz namôže sám osebe odôvodňovať rozhodnutie o zrušení napadnutého aktu.
- 73 Pokiaľ ide ďalej o tvrdenie Komisie, že zrušenie napadnutého aktu bolo nevyhnutné, pretože nebol dostatočne z právneho hľadiska odôvodnený, treba uviesť, že taká protiprávnosť mohla byť odstránená prijatím nového rozhodnutia o odložení sťažnosti, a v každom prípade teda neodôvodňovala opätovné začatie fázy predbežného preskúmania.
- 74 Vzhľadom na všetky tieto skutočnosti treba konštatovať, že Súd prvého stupňa nesprávne dospel k záveru, že Komisia bola oprávnená zrušiť napadnutý akt za podmienok uvedených v liste z 26. septembra 2008.
- 75 Z toho vyplýva, že prvý, druhý a štvrtý odvolací dôvod, ktorými odvolateľka vytýka Súdu prvého stupňa jeho záver, že napadnutý akt bol zrušený, hoci toto zrušenie bolo protiprávne, sú dôvodné.

- 76 Za týchto okolností netreba skúmať tretí odvolací dôvod uvádzaný odvolateľkou.
- 77 Z vyššie uvedeného vyplýva, že je opodstatnené odvolaniu vyhovieť a napadnuté uznesenie zrušiť.

O vrátení veci Všeobecnému súdu

- 78 Z článku 61 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie vyplýva, že ak je odvolanie dôvodné, Súdny dvor môže v danej veci vydať konečný rozsudok sám, ak to stav konania dovoľuje, alebo môže vec vrátiť na rozhodnutie Všeobecnému súdu.
- 79 Za okolností v prejednávanej veci sa Súdny dvor domnieva, že nemôže o veci rozhodnúť vzhľadom na to, že Všeobecný súd nepreskúmal žalobu odvolateľky proti napadnutému aktu z meritórneho hľadiska.
- 80 Vec musí byť preto vrátená Všeobecnému súdu, aby rozhodol o návrhoch odvolateľky na zrušenie napadnutého aktu.

O trovách

- ⁸¹ Vzhľadom na to, že sa vec vracia Všeobecnému súdu, o trovách tohto odvolacieho konania treba rozhodnúť neskôr.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (tretia komora) rozhodol a vyhlásil:

- 1. Uznesenie Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev z 29. júna 2009, Athinaïki Techniki/Komisía (T-94/05), sa zrušuje.**
- 2. Vec sa vracia Všeobecnému súdu Európskej únie.**
- 3. O trovách konania sa rozhodne neskôr.**

Podpisy